

PÉTER MÁSODIK LEVELE 1-3. Fejezet

Simon Péterről azt kell tudnunk, hogy eredetileg Simon volt a neve, a Péter nevet Jézustól kapta.

„Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola”

Vegyük észre a sorrendet! Első helyen áll az, hogy Jézus Krisztus szolgája, majd ezt követi az, hogy apostola.

„mindazoknak, akik velünk együtt ugyanabban a drága hitben részesültek Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus igazsága által”

Péter tehát rámutat arra, hogy ő írja ezt a levelet, mégpedig azoknak, akik ugyanabban a drága hitben részesültek. Nagyon érdekes, hogy Péter, a kemény legény egy ilyen szót használ, hogy drága. És nem csupán ebben a levélben, hanem korábban is. Úgy tűnik, hogy Péternek ez volt az egyik kedvenc szava.

2: *„Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és a mi Urunknak, Jézusnak megismerésében.”*

Kegyelem és békesség! Gyakran köszöntötték így egymást a hívők. Vegyük azonban észre, hogy itt pontosan mit mond Péter. Azt mondja: „Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen” De hogyan is lehetséges ez? Istennek és a mi Urunknak, Jézusnak a megismerésén keresztül. Minél inkább megismerjük ugyanis Istent, minél inkább megismerjük Jézus Krisztust, és annál inkább megismerjük az Ő kegyelmét és az Ő békességét. Isten annyira kegyelmes. De ahhoz, hogy ezt a kegyelmet megértsük és megismerjük, előbb Őt magát kell ismernünk.

3: *„Az ő isteni ereje megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való, azáltal, hogy megismertük őt, aki saját dicsőségével és erejével hívott el minket.”*

Isten mindennel ellátott bennünket ahhoz, hogy egy gyümölcsöző keresztény életet élhessünk, és mindennel megajándékozott bennünket, amely egy istenfélő élethez szükséges. Mindez Isten megismerésén keresztül lesz a miénk. Mennyire fontos tehát, hogy megismerjük Istent. És hogyan ismerhetjük meg Őt? A Bibliából. Nagyon fontos, hogy Istenről aszerint alakítsunk ki magunkban egy képet, amit Ő Magáról kinyilatkoztatott.

Veszélyes az, amikor én az Istenről alkotott elképzelésemet aszerint alakítom ki, hogy szerintem Istennek milyennek kéne lennie. Ilyenkor ugyanis az történik, hogy elképzelem milyen lennék én, ha tökéletes lennék, ezt kivetítem Istenre, és ez határozza meg az Istenről alkotott képemet. Ez a kép azonban nem valós képe Istennek, és az így kialakított Isten nem ér fel a valódi Istennel. Vagyis Istent nem az emberek Istenről alkotott elképzeléseiben kell keresnem, hiszen ezek az istenképek alapvetően az emberek személyiségét, az emberek ideáljait tükrözik.

Nagyon fontos tehát, hogy az én istenképem arra a kinyilatkoztatásra épüljön, amelyet Isten adott az embernek saját magáról. És persze nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten a legtökéletesebben magát Jézus Krisztusban nyilatkoztatta ki.

A Zsidók 1:1-ben ezt olvashatjuk: *„Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette.”*

Én tehát Jézus Krisztuson keresztül megismerhetem, és jobban megérthetem Istent, és ahogyan egyre jobban megismerem Istent, egyre inkább növekedek a kegyelemben. Ahogy egyre inkább megismerem Istent, rádöbbenek arra, hogy Isten mindent megadott nekem, amire szükségem lehet ahhoz, hogy istenfélő életet éljek.

4: „Ezek által kaptuk meg azokat az ígéreteket, amelyek nekünk drágák, sőt a legnagyobbak: hogy általuk isteni természet részeseivé legyetek”

Itt megint azt látjuk, hogy Isten ígéje mennyire fontos, mert Isten ígéből megismerhetem Istent, és így Isten ígéje teszi lehetővé számomra azt, hogy az isteni természet részeseivé lehessenek. Isten ígéje az a mag, amely által én lelki értelemben megfogantam,.

Jézus a Máté 13-ban, a magvető példázatában elárulja nekünk, hogy a mag nem más, mint az ige, amelyből egy új, szellemi értelemben vett élet kel majd ki.

Az ígében drága és hatalmas ígéreteket találunk, ezek pedig segítenek abban, hogy hasonlóvá váljunk az isteni természethez. Hihetetlenül fontos tehát az, hogy tanulmányozzuk az ígét, mégpedig a teljes ígét, mert mindig tartogat számunkra valami újat.

A Biblia bámulatos jellemvonása, hogy mindegy hányadszorra olvasom már, mindig és mindig újra szól a szívemhez. A Biblia számomra soha nem válik unalmassá, sohasem tudom azt mondani egy legyintésre, hogy de hát én ezt már olvastam. Mert ahogy imádkozom és odafigyelek arra, amit olvasok, a Szentlélek újabb és újabb igazságokat tár fel előttem, amelyeket korábban nem is vettem észre. Ahogy tehát egyre inkább megismerem Istent az ígén keresztül, növekedni tudok az Ő kegyelmében. Ami pedig ezeket a drága és hatalmas ígéreteket illeti, én hiszem, hogy az ígében minden elképzelhető helyzetre és nehézségre találunk egy ígéretet.

Teljesen mindegy, hogy ki, milyen problémával küszködik, hiszem, hogy az ige tartogat számára is, kimondottan az ő problémájára nézve egy konkrét ígéretet. Ha erőre van szükségünk, Isten megígéri, hogy erőt ad, ha szabadulásra van szükségünk, Isten megígéri, hogy megszabadít, ha Isten segítségére van szükségünk, találunk olyan ígéretet is, amelyben Isten biztosít bennünket afelől, hogy segít nekünk. Isten drága és hatalmas ígéreteket adott nekünk, amelyeket igenis a sajátunkénak kell éreznünk, a magunkévá kell tennünk, és így részeseivé lehetünk Isten természetének, és megmenekülhetünk attól a pusztulástól, amelyet a kívánság okoz a világban.

Bizonyára észrevettétek, hogy egy beteg, romlott világban élünk, amelynek a gyökerénél a kívánságot és a mohóságot találjuk, mi azonban Istennek hála ebből már megszabadultunk, pontosan annak köszönhetően, hogy megismertük Istent az Ő ígében keresztül, és, hogy részeseivé lehettünk az Ő isteni természetének.

Hihetetlenül fontos tehát, hogy folyamatosan Isten igéjéből táplálkozzunk, mert a lelki emberünket az ige táplálja.

És természetesen nekem is van testem, de van lelkem is.

Érdekes módon arra mindig odafigyelek, hogy a testemet tápláljam, mert a testem bizony nagyon követelőző tud lenni: elkezd korogni a gyomrom, úgyszólván megyek és megvacsorázom. Sőt mi több, arra is odafigyelek, hogy egy kiegyensúlyozott étrendem legyen. Hiszen tudom, hogy ez elengedhetetlen a jó erőnléthez. De gondoljunk csak bele, ha ugyanolyan nagy gonddal táplálnánk lelki emberünket is, mint a testünket, mennyivel erősebbek lennénk lelkileg. Gondoljunk csak bele, hol tartanánk akkor, ha a lelki étrendünk is sokkal kiegyensúlyozottabb lenne.

Étrendünk lelki részét azonban hajlamosak vagyunk elodáztatni. Például azt mondjuk: jó akkor én minden este elolvasok egy zsoltárt, azok úgy is olyan rövidek.

Ezzel próbálom megnyugtatni a lelkiismeretemet, hogy hát én ma is olvastam az igét, pedig közben nem igazán táplálkoztam az igéből. Fontos, hogy végig tanulmányozzuk a teljes Igét, hogy kiegyensúlyozott lelki étrendünk legyen, mert így ismerhetjük meg Istent, és így lehetünk részeseivé az Isten természetének.

5: „Éppen ezért minden igyekezetetekkel törekedjétek arra, hogy a hitetekben mutassátok meg az igaz emberséget, az igaz emberségben ismeretét”

6: „az ismeretben önuralmat, az önuralomban állhatatosságot, az állhatatosságban kegyességet”

7:” a kegyességben testvéri szeretetet, a testvéri szeretetben pedig minden ember iránti szeretetet.”

Képzeljük el, hogy ezek a létra egy-egy fokát képviselik, és képzeljük el, hogy te felfelé mászol ezen a létrán. A kérdésem az, hogy: „ezek alapján te a létra melyik fokán állsz éppen. Vajon növekedsz-e? Ha visszanezel az elmúlt évre, növekedtél-e Istenben? Volt-e lelki értelemben vett előrelépés az életedben? Vagy csak futottad a köreidet, csak gyúrtál a taposómalomban, hogy valahogy szinten tartsd az életed?

Az ige nemcsak arra bátorít minket, hogy szinten tartsuk az életünket, hanem arra, hogy növekedjünk, hogy a hitünket növeljük, hogy a hitünkhöz társítsunk emberséget és ismeretet, önuralmat és állhatatosságot és így tovább. Arra szeretnék bátorítani mindenkit, hogy vizsgálja meg az életét, ismerje fel, hogy pillanatnyilag hol áll, és, hogy merre tart és, hogy melyek a lelki céljai.

8: „Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem lesztek a mi Urunk Jézus ismeretében sem tétlének, sem terméketlenek.”

Vagyis az életetek gyümölcsöt terem majd. Sokszor jönnek hozzám emberek, és azt mondják, hogy úgy érzik lelkileg teljesen kiszáradtak, de ezzel tulajdonképpen önmaguk ellen tanúskodnak. Ez azért van ugyanis, mert nem törekedtek arra, hogy növekedjenek, nem igyekeztek arra, hogy a hitükhöz igaz emberséget, az igaz emberséghez ismeretet, az ismerethez önuralmat, az önuralomhoz állhatatosságot, az állhatatossághoz kegyességet csatoljanak. Ha azonban ezek a dolgok gyarapodnak bennünk, akkor nem száradunk ki, hanem az életünk telve lesz Isten ismeretével, és így szeretettel, örömmel és békességgel.

9: „Akiben pedig ezek nincsenek meg, az vak”

Lelki értelemben vak, mert nem látja azt, hogy milyen állapotban van, és, hogy mire is volna szüksége.

Rendkívül szomorú, de igaz, hogy a bűn eltompítja az emberek érzékeit. Ha folyamatosan vétkezünk, egy idő után megöljük saját lelkiismeretünket.

Az első alkalommal, amikor az ember egy adott bűnt elkövet még nagyon rosszul érzi magát, viaskodik önmagával, nyomorultul érzi magát és lelkiismert-furdalása van. De aztán az ember túlteszi magát rajta, és azon kapja magát, hogy, amikor a következő alkalommal ugyanabba a bűnbe beleesik, már nem érzi magát annyira rosszul, mint az első alkalommal és így szépen- lassan eljut arra a pontra, hogy vétkezik és már a szeme sem rebben.

A bűn a kábítószerhez hasonlóan eltompítja az érzékeinket, megvakítja az embert, és szépen-lassan megfoszt minket saját akarattunktól, és megkötözöttséget okoz. Az ember függővé válik, és már nincs ereje nemet mondani.

9: „Akiben pedig ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, és elfeledkezett arról, hogy régi bűneiből megtisztult.”

Vegyük észre tehát, hogy rövidlátóvá is válik ez az ember, vagyis nem képes az örökkévalóság fényében látni a dolgokat. Pedig nagyon veszélyes állapot az, amikor az örökkévalóságot teljesen figyelmen kívül hagyjuk, és bizonyos értelemben csak a mának élünk, csak azt látjuk, ami most van, és csak az a fontos, amiből most tudunk hasznot húzni.

Abban a pillanatban, amikor az örökkévalóság kikerül a látókörünkből, saját életünket nem látjuk már megfelelően. Többé már nem tudunk jó döntéseket hozni, és hajlamosak vagyunk arra, hogy ostobaságokat tegyünk.

Bárcsak mindig tudatában maradnánk az örökkévalóság közelségének! Bárcsak felismernénk azt, hogy minden nap ott állunk az örökkévalóság küszöbén! Azt senki nem tudja pontosan, hogy mikor hal meg, de egy napon mindannyian meghalunk. És sokan mégis úgy élik az életüket, mintha ez soha nem jönne el.

Ne feledjük a gazdag ember példázatát, amelyet Jézus a Lukács 12:16-ban mondott: „Egy gazdag embernek bő termést hozott a földje, ekkor így gondolkozott magában: Mit tegyek? Nincs hova betakarítanom a termésemet.

Majd így szólt: Ezt teszem: lebontom a csúreimet, nagyobbakat építek, oda takarítom be minden gabonámat és javamat, és ezt mondom a lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok évre félretéve, pihenj, egyél, igyál, vigadozzál!

Isten azonban azt mondta neki: Bolond, még ez éjjel elkérik tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál?”

Ez az ember is azt mondogatta, hogy neki mindene megvan, semmire sincs szüksége, és úgy élt, mintha soha nem kellett volna meghalnia. Isten azonban azt mondta, hogy még az éjjel véget ér az életed.

Mi mindannyian ott élünk az örökkévalóság küszöbén és nem tudhatjuk, hogy mikor jön el az utolsó lépés. Ezért mindig az örökkévalóságot kell szem előtt tartanunk. Azt

kell nézzünk, hogy mi értékes az örökkévalóság szempontjából. Mi az, aminek az örökkévalóság szempontjából lesz hatása. Ha tehát szem elől tévesztjük az örökkévalóságot, akkor megvakulunk.

9: *„Akiben pedig ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, és elfeledkezett arról, hogy régi bűneiből megtisztult.”*

10: *”Ezért tehát, testvéreim, igyekezzetek még jobban megerősíteni elhívásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezt teszitek, nem fogtok megbotlani soha.”*

Persze mindig akadnak olyanok, akik megkérdőjelezik azt, hogy mennyire biztos a hívő üdvössége. Pedig az üdvösség biztos, hiszen mit is mond Péter? Ha ezt teszitek nem fogtok megbotlani soha. Ha tehát a hitünkhöz igaz emberséget, az igaz emberséghez ismeretet, az ismerethez önuralmat, az önuralomhoz állhatatosságot csatolunk, akkor nem bukunk el, hanem közelebb kerülünk Istenhez.

11: *„És így dicsőségesen fogtok bemenni a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus örök országába.”*

Vajon te hogyan lépsz majd be a mennybe? Éppen, hogy csak beesel?

Sajnos sok ember csak arra törekszik igazán, hogy valahogy bekerüljön. Ha éppen csak hogy bekerülök, az se baj - gondolják.

Ami azonban engem illet, én dicsőségesen szeretnék bemenni Jézus Krisztus örök országába, nemcsak befejezni szeretném a versenyt, hanem szeretném azt meg is nyerni.

Az 1Korinthus 9:24-ben ezt írja Pál: *„Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat. Úgy fussatok, hogy elnyerjétek.”*

Péter is arra bátorít bennünket, hogy ne csak azért fussunk, hogy aztán éppen csak hogy beessünk a célba, hanem törekedjünk arra, hogy dicsőségesen mehessünk be Jézus Krisztus örök országába.

12: *„Ezért ezekre mindig emlékeztetni foglak titeket, bár ismeritek mindezt, és a közöttünk jelenlevő igazságban szilárdak vagytok.”*

Bizony vannak olyan dolgok, amelyekre keresztényként újra és újra emlékeztetni kell bennünket. Bizonyos területeken hajlamosak vagyunk ellustulni, vagy egyfajta közönybe süllyedünk, ezért pedig szükségünk van arra, hogy folyamatosan emlékeztessenek és bátorítsanak bennünket.

13: *”De helyesnek tartom, hogy míg ebben a földi porsátorban vagyok, emlékeztetéssel ébresztgesselek titeket.”*

14: *„Mert tudom, hogy hamar leteszem porsátoromat, amint a mi Urunk Jézus Krisztus is kijelentette nekem.”*

Péter itt a testét porsátornak nevezi.

15: *„Igyekszem azonban, hogy elköltözésem után is mindig megemlékezhesetek ezekről.”*

Ez volt tehát Péter levelének célja, hogy emlékeztesse a hívőket mindezekre a dolgokra és, hogy gondoskodjon arról, hogy a keresztények halála után is a levelet olvasva újra és újra emlékezzenek mindezekre.

Nekem nagyon tetszik a Péter által használt hasonlat, hogy a testünk nem más, mint egy sátor, hiszen a sátorra soha nem tekintünk úgy, mint egy állandó lakhelyre. A sátor mindig csak egy ideiglenes szállás. Pár hétig, amíg vakáción vagyunk, még megfelel, de már alig várja az ember, hogy újra otthon lehessen az otthon minden kényelmével.

A 2Korinthus 5:1-ben ezt olvashatjuk: *Tudjuk pedig, hogyha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló, mennyei házuk.*

Péter is tudta ezt, és ezért mondja, hogy hamar leteszem porsátoromat, amint a mi Urunk Jézus Krisztus is kijelentette nekem.

15: *„Igyekszem azonban, hogy elköltözésem után is mindig megemlékezhessek ezekről.*

16: *”Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének.”*

Szerintem azért nem árt belegondolnunk abba, hogy mi lenne akkor, ha az evangéliumok valóban kitalált mesék lennének csupán, és ha az evangéliumok írói valóban szövetkeztek volna egymással.

Tegyük fel, hogy kitaláltak egy történetet, megtanulták azt, egyeztettek, majd pedig megpróbálták azt minél szélesebb körben elterjeszteni. Legalább azért érdemes ebbe belegondolni, mert ahogy ezt az ember a fejében levezeti, rádöbben arra, hogy mennyire nevetséges is ez az elgondolás.

Az ember számára azonnal nyilvánvalóvá válik, hogy mindez nem lehet egy jól kitalált mese. Ezt a történetet túl sok ember vetette alá beható vizsgálatoknak, amelyek nyomán már régen kiderült volna az, ha ezek csak kitalált történetek, és már réges-rég elvetették volna őket. Az evangéliumi történeteket már minden lehetséges oldalról, alaposan megvizsgálták, és ha ez valóban csak egy kitalált történet, akkor mivel magyarázzuk azt, hogy drasztikusan képes megváltoztatni emberek életét?

Az evangéliumnak hatalmas ereje van. Ezt magunk körül is látjuk mindenütt, mert megváltoztatja az emberek életét. Egy kitalált történet erre nem lenne képes, és Péter hozzáteszi, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének.

17: *„Mert amikor az Atya Istentől tisztességet és dicsőséget nyert, és ilyen szózatot intézett hozzá a felséges dicsőség: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm”*

18: *”ezt a mennyből jött szózatot mi hallottuk, mert együtt voltunk vele a szent hegyen.”*

Jézus az egyik alkalommal Pétert, Jánost, és Jakabot felvitte egy hegyre, majd a szemük láttára átváltozott és ott állt előttük teljes dicsőségében. Mózes és Illés is megjelent a hegyen és Jézussal beszélgettek. A Máté 17: 5-ben ezt olvashatjuk: *„Íme*

fényes felhő árnyékolta be őket és hang hallatszott a felhőből: „Ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm, reá hallgassatok”

Isten azt mondja Péternek, Jánosnak és Jakabnak, hogy már hallották a prófétákat, ismerték a törvényt és most arra inti őket, hogy az Ő fiára hallgassanak.

A Zsidók 1:1-ben ezt olvashatjuk: *„Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette.”*

A János 1: 17-ben ezt olvashatjuk: *„Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jelent meg.”*

Péter tehát azt mondja, hogy mi szemtanúi voltunk Jézus Krisztusnak, mi hallottuk Isten hangját, amint ezt mondta: *„Ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm”*

19: „Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltek, amíg felragyog a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben.”

Az emberiség sötét történelme során adatott nekünk egy lámpás, amely vezet bennünket, amíg el nem jön majd az a nap, amikor felkel a hajnalcsillag, Jézus Krisztus. Itt tehát Péter levelében egy próféciaát találunk.

A próféciaák talán mindennél erősebben támasztják alá az ige hitelességét. Az ige nagyon sokmindent előre megjövendölt, amelyek aztán be is teljesedtek.

Az igében található próféciaák tehát 100%-os pontosságnak örvendtek. Pedig elég, ha egyetlenegy prófécia nem teljesedik be, és már ennek alapján el lehetne vetni az egész könyvet. Ha valaki tehát próféta és 100 prófécijából csak 99 teljesedik be, 1 próféciaiban pedig hibázik, már hamis prófétának tekinthető. A hitelességhez 100%-os pontosságra van szükség.

Sajnos azonban akadnak olyanok, akik már annyira elvakultak, hogy készek teljesen figyelmen kívül hagyni Joseph Smith kijelentését, mely szerint a hold sajtából van. És a Jehova tanúinak azon kijelentése felett is szemet hunynak, hogy Jézus Krisztus 1917-ben tér vissza, később pedig azt mondták, hogy 1925-ben. Tehát van különbség prófécia és prófécia között.

De ha Isten jövendöl meg valamit, akkor tudhatjuk, hogy az a prófécia előbb vagy utóbb beteljesedik.

20: „Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy az Írás egyetlen prófécijája sem ered önkényes magyarázatból”

Én egyáltalán nem találom viccesnek az emberek különféle önkényes magyarázatait, amikor olyan különleges kinyilatkoztatásokról beszélnek az igével kapcsolatban, amelyre még korábban nem volt példa.

21: „Mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szent Lélektől indítva szólaltak meg az Istentől küldött emberek.”

Itt az ige maga tanúskodik amellet, hogy Istentől, a Szentlélektől ihletett.

Ahogy Pál is írja a 2Timóteus 3:16-ban: „*A teljes írás Istentől ihletett*”

A Sátán három fő területet támad folyamatosan.

Az egyik Isten ígéje, a második terület Jézus Krisztus istensége, a harmadik terület pedig a Szentlélek munkája.

És mivel a Sátán mindig támadja Isten ígését, érthető, hogy Péter felhívja a figyelmünket arra, hogy az Ige a Szentlélektől ihletett, majd pedig figyelmeztet bennünket arra, hogy az utolsó időkben hamis tanítók jelennek majd meg, és tanításuk egyik kiindulópontja éppen az lesz, hogy az ige nem Istentől ihletett, hanem csak esendő emberek irománya, és azt is mondják, hogy az ige tele van emberi elképzelésekkel, emberi ötletekkel, és ezért helyenként megbízhatatlanná válik.

2.1: „De voltak a nép körében hamis próféták is, mint ahogyan közöttetek is lesznek hamis tanítók,”

Az ószövetségi időkben is voltak hamis próféták. Például Jeremiás idejében folyton-folyvást mondogatták a királynak, hogy bővölködni fog az élete, és majd le tudja győzni ellenségeit. Jeremiás azonban elmondta az igazságot a királynak, de a király nem akarta ezt meghallani. A hamis próféták pedig kicsúfolták Jeremiást, és a békéről prófétáltak akkor, amikor nem volt béke az országban.

Mindig is léteztek tehát hamis próféták, bár ez soha sincs rájuk írva. Báránybőrbe bújva közelednek felénk, kívülről báránynak tűnnek, gyakran a szeretet szavait szölik, és ahogy az ember hallgatja őket, csak ámul és bámul, hogy milyen igazságokat mondanak.

De hát pont ez a lényeg! Ezért tudnak olyan sokakat megtéveszteni, mert ha a hamis próféta mindig csak hazugságokat szólna elég hamar nyilvánvalóvá válna, hogy hamis próféta, és nem tudná megtéveszteni az embereket. Bizony a hamis próféták mondanivalójának 95%-a általában igazságot tartalmaz, de ne felejtkezzünk meg arról az 5%-ról, ami hazugság és megmérgezi az egészséget.

2.1: „De voltak a nép körében hamis próféták is, mint ahogyan közöttetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnokségeket fognak közéték becsempészni. Ezekkel megtagadják az Urat, aki őket megváltotta, így gyors pusztulást hoznak magukra.”

Vegyük észre, mit mond Péter: „*megtagadják az Urat*”. Bizony napjainkban is hány olyan lelkipásztorral találkozunk, aki tagadja Jézus Krisztus Isteni voltát. Megtagadják az Urat, aki őket megváltotta. Azt mondják róla, hogy egy nagy tanító, egy mester, egy nagy próféta, de istenségét nem ismerik el.

2: „Sokan fogják követni kicsapongásaikat, akik miatt káromolni fogják az igazság útját”

Szomorú, hogy amikor Amerikában egy újabb törvényjavaslatot készülnek megszavaztatni, amely ellenkezik azzal, amit Krisztus vagy az ige mond, és ezzel kapcsolatban meginterjúvolnak lelkipásztorokat és lelki vezetőket, akkor mindig találnak valakit, aki egy Isten ellenes vagy Krisztus ellenes álláspontot képvisel.

A média valahogy mindig az ilyen lelkipásztorokat keresi meg, akik támogatnak egy-egy rendkívül veszélyes törvényjavaslatot, amely például sokkal könnyebben elérhetővé teszi a pornográfiát, és ezzel próbálják valahogy alátámasztani saját érvelésüket, hogy valóban ez a törvényjavaslat nagyszerű. Hiszen az a lelkipásztor is azt mondta, hogy semmi baj sincs azzal, ha az emberek nyitottak. Ezekkel szemben pedig azokat, akik egészen egyszerűen csak Isten ígéretéhez ragaszkodnak, és azt hirdetik, úgy állítják be, mintha ostobák, iskolázatlanok és tudatlanok lennének.

3: *„benneteket pedig szép szavakkal fognak kifosztani kapzsiságukban.”*

Az igazi pásztor táplálni szeretné a nyáját, a hamis tanító azonban csak megkopsztani akarja a nyáját, és erre a célra már egy egész eszköztárat állítottak össze.

A nyáj megkopsztásának legújabb formája, legalábbis itt Amerikában az elektronikus levél. Az egyik nap az ember kap egy levelet egy ismeretlentől, aki azt írja, hogy ma reggel felébredtem és a szívemre helyeztet az Úr, és imádkoztam érted, mert éreztem, hogy valami baj van. Kérlek, hogy mond el nekem, hogy mi a problémád, és így továbbra is tudok majd érted imádkozni, és esetleg mellékelj egy kis pénzt is, amellyel támogatod ezt a szolgálatot, amelyet Istentől kaptam.

Szép szavakkal próbálnak üzletet csinálni belőled. Begyűjtenek e-mail címeket, azután ehhez hasonló leveleket küldenek neked, és próbálják elhitetni veled, hogy mennyire a szívükön vagy, és mennyire imádkoznak érted, és mennyire szívesen meglátogatnának személyesen is, de hát nem is gondolhatnak erre, hiszen tudják, hogy mennyire elfoglalt vagy.

Nekem erről mindig az jut eszembe, hogy mennyire fájhat az Istennek, hogy az emberek ilyen elferdült módon képviselik őt. Ha ez nekem ennyire fáj, és engem ennyire feldühít, pedig én csak egy ember vagyok a sok közül, akkor mennyire fájhat Istennek az, hogy egyesek úgy állítják be Istent, mintha Ő csaló lenne. Mintha csak az emberek pénzére utazna.

Egyesek tehát üzletet csinálnak belőled, akár úgy is, hogy bevonnak a tevékenységükbe.

Vigyázzunk azzal, aki magazint, vagy kulcstartót, vagy virágot, vagy bármi mást akar veled árultatni kint az utcán, hogy a befolyt pénzből aztán az ő szolgálatát támogasd. Erről jut eszembe Sun Myung Moon koreai álmessias, aki például parkolóban gyerekekkel földimogyorót árultat, és még az embereket is árunak tekinti.

Egyszer sok évvel ezelőtt, amikor még Indiána államban laktunk, éppen egy étteremben ültünk. Meglehetősen késő volt már, mert az esti gyülekezeti alkalom után mentünk el oda vacsorázni, és akkor bejött egy fiúcska, aki aprócska plüssmacikat árult, amiket rá lehetett erősíteni az ember gallérrjára, vagy ruhájának más részeire.

A kisfiú körbejárt, odacsíptette a kismacit az emberekre, és közben figyelte, hogy ki érdeklődik. Ekkor én gyanút fogtam, és megkérdeztem tőle, hogy ezt a pénzt kinek gyűjtöd? Ha vásárolok egy ilyen plüssmacit Moon szolgálatát támogatom ezzel? A

kisfiú azonban tagadta, hogy neki bármi köze is lenne ehhez a koreai állmessiáshoz, vagy a szolgálatához. Én azonban még párszor rákérdeztem, utána beszédbe elegyedtünk, és hamarosan kiderült, hogy bizony a plüssmacik eladásából befolyó pénzösszeg is Moon szolgálatát támogatja. Olyannyira, hogy még a kisfiút is felhasználták arra, hogy éjnek évadján járja az utcákat, éttermeket, és bevételre tegyen szert Moon szolgálatának javára.

„Ellenük már régóta készen van az ítélet, és nem kerülük el kárhozatukat.”

4: „Mert az Isten nem kímélte meg a bűnbe esett angyalokat sem, hanem az alvilág sötét mélységébe taszította őket, hogy őrizetben maradjanak az ítéletig.”

De kik ezek az angyalok, akiket az alvilág sötét mélységébe taszított Isten, hogy őrizetben maradjanak az ítéletig? Annyit tudunk, hogy a Sátán még nincs ott közöttük, és, hogy egyes angyalok, akik a Sátánnal együtt lázadtak fel Isten ellen, jelenleg a Sátánnal együtt munkálkodnak a világban.

A Jelenések könyvében olvashatjuk, hogy, amikor a Sátánt kidobták a mennyből, ő a csillagok egyharmadát magával vitte.

Egyes igemagyarázók szerint azok az angyalok vannak most lánccraverve az ítéletig, akik az 1Mózes 6-ban elkezdtek feleségeket keresni maguknak az emberek leányai közül. Az 1Mózes 6:1-től ezt olvashatjuk: *„Történt pedig, hogy amikor az emberek elkezdtek elszaporodni a földön, és leányaik születtek, látták az istenfiak, hogy szépek az emberek leányai, ezért feleségül vették közülük mindazokat, akiket kiszemeltek maguknak.*

5: „Nem kímélte meg az őskor világát sem, hanem csak Nóét, az igazság hirdetőjét őrizte meg nyolcadmagával, amikor özönvízzel borította el az istentelenek világát.”

6: „Elhamvasztotta és pusztulásra ítélte Sodoma és Gomora városát, intő példaként azoknak, akik istentelenül élnek.”

Az az ember tehát, aki egy Isten nélküli életet él, vak, legalábbis rövidlátó, és nem az örökkévalóságban gondolkodik. Mivel azonban Isten irgalmas, hosszantűró és türelmes, az emberek ezt gyakran félreértik, és úgy értelmezik, hogy Isten gyenge, vak, vagy egyesek szerint egyszerűen csak egyetért azzal, amit tesznek, mert azt mondják, hogy ha Istennek ez nem tetszik, akkor miért nem töröl el engem a föld színéről.

Hibát követnek azonban el azok, akik úgy gondolják, hogy Istent egyáltalán nem érdekli, hogy mi történik itt a földön, és hogy Isten visszavonult, és távortartja magát a világ dolgaitól.

Péter azonban rámutat arra, hogy Isten a múltban is kiöntötte már az ítéletét a földre, hiszen nem kímélte meg a bűnbe esett angyalokat, hanem az alvilág sötét mélységébe taszította őket, sőt Noé idejében is ítélettel sújtotta a földet, vagy gondoljunk csak Sodomára és Gomorára. Péter tehát ezeket példaként említi azok számára, akik istentelen életet élnek, ebből ugyanis láthatják, hogy Isten ítélete rájuk nézve sem marad el.

Egy napon mindenkinek meg kell állnia Isten előtt, és mindenkinek számot kell adni tetteiről. Ez alól senki sem kivétel.

Amikor Isten özönvizet bocsátott a földre, megmentette Noét nyolcadmagával, és mielőtt Isten elpusztította Sodomát és Gomorát kimenekítette onnan Lót.

7: *„Viszont az igaz Lót megszabadította, aki szenvedett az elvetemültek kicsapongó viselkedésétől.”*

8: *„Mert ennek az embernek az igaz lelke napról napra gyötrődött közöttük gonosz cselekedeteiket látva és hallva.”*

Vajon a te szíved fáj-e azok miatt a dolgok miatt, amelyeket gyakran magad körül tapasztalsz? Ha nem, akkor vigyázz, mert lehet, hogy megkeményedett a szíved, és lehet, hogy már nem érzékeny a Szentlélekre. És ez bizony elképzelhető, ha belegondolunk abba, hogy gyakran mennyire nem óvjuk az agyunkat a világ hatásaitól.

Nagyon szomorú, hogy sok keresztény család is megengedi azt, hogy a TV-n, videón, DVD-n keresztül egy csomó szemét kerüljön be az otthonukba. És egy idő után annyira hozzászokunk ehhez a sok szeméthez, hogy már nem lepődünk meg a világon. A sok szörnyűség és gonoszság már nem indítja meg a szívünket. Valahogy érzéketlenné válunk mindenre.

Vajon hányan néztünk olyan filmet az elmúlt hónapban, amit nem kellett volna, és ezáltal egy nagy adag szemetet engedtünk be a fejünkbe?

Istent nem lehet becsapni. Azt aratjuk, amit vetettünk, és, ha a testben vetünk, testben is aratunk majd romlottságot. Ez a természet rendje. Ha ilyen magokat hintünk el a fejünkben, akkor ilyen termést is aratunk majd az életünkben.

Lót tehát szenvedett az elvetemültek kicsapongó viselkedésétől, és napról-napra gyötrődött közöttük gonosz cselekedeteiket látva és hallva, de Isten megszabadította őt.

9: *„Éppen így meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésből, a gonoszokat pedig büntetések között tudja megtartani az ítélet napjára.”*

Azok tehát, akik az Úrral járnak, és akik szenvednek a körülöttük lévő világban megtalálható sok gonosz látványától, azokat az Úr megszabadítja majd az ítélet napja előtt. Mert az Úr pontosan tudja, hogyan szabadítsa meg azokat, akik hozzá tartoznak.

Képtelen vagyok elfogadni azt az elméletet, amely szerint a hívők, tehát Isten egyháza itt lesz a földön, amikor Isten kiönti a világra az Ő haragját, és amikor Isten megbünteti azokat, akik istentelenül élnek.

Az Úr azonban tudja, hogy az igazakat hogyan szabadítsa meg. Gondoljuk csak Sodoma elpusztításának és Lót megmenekülésének történetére.

Amikor az Úr elindult, hogy elpusztítsa Sodomát, útközben még megállt és beszélt Ábrahámmal. Akkor Ábrahám elkezdett könyörögni Sodomáért, és azzal érvelt, hogy nem igazságos Isten ítélete ha megbüntetné Isten az igazakat is a bűnösökkel együtt, hiszen mi van, ha 50 igaz ember is van abban a városban.

Ábrahám tehát azzal érvel, hogy, amikor Isten kiönti az ítéletét, akkor nem pusztítja el az igazat a bűnössel. Ebből is tudhatjuk, hogy mielőtt Isten ítélettel sújtaná ezt a földet, kiragadja az Ő gyermekeit ebből a világból, ugyanúgy, ahogy Lótót is kimenekítette Sodomából, annak elpusztítása előtt.

9: *„Éppen így meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésből, a gonoszokat pedig büntetések között tudja megtartani az ítélet napjára.”*

10: *„Különösen azokat, akik tisztátalan vágyaik után mennek, és az Isten felségét megvetik. Ezek vakmerők, elbizakodottak, akik attól sem rettennek vissza, hogy dicsőséges hatalmakat káromoljanak”*

11: *„holott még az angyalok sem mondanak ezekre az Úr előtt kárhozható ítéletet, jóllehet erőben és hatalomban felülmúlják őket.”*

12: *„Ezek pedig azt káromolják, amit nem ismernek, mint az okatlan állatok, amelyek természettől fogva megfogásra és levágásra valók; de hozzájuk hasonlóan is fognak elpusztulni.”*

13: *„Ez lesz gonoszságuk bére. Ezek gyönyörűségnek tartják a naponkénti dőzsölést: szennyfoltok és szégyenfoltok ők, akik álnokságaikban tobzódnak, amikor együtt lakmároznak veletek.”*

14: *„Szemük parázna vággyal van tele, és telhetetlenek a bűnben, elcsábítják az állhatatlan lelkeket, szívük gyakorlott a kapzsiságban, átok gyermekei.”*

15: *„Ezek elhagyták az egyenes utat, eltévelyedtek, és követték Bálámnak, Beór fiának útját, aki a gonoszság bérét szerette”*

16: *„de aki vétkéért feddést kapott: egy néma igavonó állat emberi hangon szólalt meg, és megakadályozta a próféta esztelenségét.”*

Péter tehát itt mindvégig a hamis tanítókról ír, mégpedig olyan érzékletesen, hogy véleményem szerint ez nem is szorul különösebb magyarázatra. Bálámról azonban annyit tudnunk kell, hogy ő egy olyan próféta volt, aki az Istentől kapott ajándékából üzletet csinált. A király jutalommal kecsegtette, ő pedig készségesen visszaélt az Istentől kapott ajándékaival, mert a gonoszság bérét szerette.

17: *„Ezek víztelen források, forgószéltől sodort ködfoszlányok, akiknek a sötétség homálya van fenntartva.”*

18: *”Mert üres, fellengzős szólamokat hangoztatva testi vágyaik kielésére csábítják feslett életükkel azokat, akik nemrégén szakadtak el a tévelygésben élőkől.”*

19: *„Szabadságot ígérnek nekik, bár maguk a romlottság szolgálói, mert mindenki rabja lesz annak, ami legyőzte.”*

Micsoda erővel teli igevers is ez! Mert mindenki rabja lesz annak, ami legyőzte. Ha egy hamis próféta győz le téged, az ő fogságába kerülsz.

20: *„Mert ha az Úrnak és az Üdvözítő Jézus Krisztusnak megismerése által megszabadultak a világ förtelmeitől, de ismét belekeveredve azokba elbuknak; ez az utóbbi állapotuk rosszabb lesz az elsőnél.”*

21: *„Mert jobb lett volna nekik, ha meg sem ismerik az igazság útját, minthogy azt megismerve elforduljanak a nekik adott szent parancsolattól.”*

A tudással, az igazság ismeretével felelősség is jár, mert amint megismered az igazságot, onnantól kezdve már tiéd a felelősség. Bizonyos értelemben tehát addig jó, amíg nem ismered az igazságot.

Gondoljunk csak az okos és a gonosz szolga példázatára a Lukács 12-ben. Jézus ezt mondja: *„Ki tehát a hű és okos sáfár, akit az úr szolgálói fölé rendel, hogy idejében kiadja élelmüket?*

Boldog az a szolga, akit, amikor megérkezik az úr, ilyen munkában talál!

Bizony, mondom néktek, hogy az egész vagyona fölé rendeli őt.

Ha pedig ezt mondaná szívében az a szolga: Késik az én uram, és kezdené verni a szolgálókat és szolgálóleányokat, elkezdene enni, inni és részegeskedni; azon a napon jön meg annak a szolgának az ura, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben nem gondolja: kettévágatja, és a hűtlenek sorsára juttatja.

Az a szolga, aki ismerte ura akaratát, és nem fogott hozzá teljesítéséhez, vagy nem cselekedett akarata szerint, sok verést kap;

aki viszont nem ismerte ura akaratát, és úgy cselekedett verést érdemlő dolgokat, az kevés verést kap. Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bízta, attól többet kérnek számon.”

Tehát az ismeret felelősséggel jár. Jobb nem ismerni az igazságot, mint megismerni az igazságot, de utána hátat fordítani annak. Nagy veszélybe kerülsz ugyanis, ha megismered az igazságot, de elfordulsz tőle, mert most már te vagy a felelős azért, amit teszel. Most már nem mondhatod, hogy tudatlanságodból kifolyólag vétkeztél, mert nagyon is jól tudod, hogy mit teszel.

Visszatérve a 2 Péter 2:22-höz.

„De betelt rajtuk az igaz példabeszéd: „A kutya visszatér a maga okádására”, és: „A megfürdött disznó sárban hempereg!”

3.1: „Ez már a második levél, szeretteim, amelyet hozzátok írok: ezekben emlékeztetés által ébresztgetem tiszta gondolkodásokat”

2: „hogy eszetekbe jussanak a szent próféták előre megmondott szavai, és apostolaitoknak az Úrtól és Üdvözítőtől kapott parancsolatai.”

3: „Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek”

Korábban Péter a hamis tanítókra figyelmeztetett bennünket, itt pedig azt is hozzáteszi, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak majd, akik mindenből gúnyt űznek.

4: „és ezt kérdezzétek: „Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.”

Itt szeretném megemlíteni az uniformitarianizmus elméletét, amelyre az evolúció elméletet építették. Ennek értelmében, a világban minden egy meghatározott minta alapján történik, tehát ma is úgy történnek a dolgok, ahogy azok a kezdettől fogva történtek, és ez az elmélet tagadja a múltbeli hatalmas kataklizmikus változásokat is.

Ez az elképzelés azonban alapjaiban rendült meg, amikor megjelent Immanuel Velikovski két könyve. Az egyik címe: World's in Collision, a másik pedig: Earth in Upheaval. Ebben a két könyvében Immanuel Velikovski bebizonyítja, hogy az uniformitarianizmus elmélete nem helytálló.

Péter a 2Péter 3:3-ban rámutat arra, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek, és ezt kérdezzétek, hol van az ő eljövételének ígérete? Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.

Péter azonban hozzáteszi, hogy rejtve marad előttük, sőt szándékosan meg is feledkeznek arról, hogy volt példa a múltban világméretű katasztrófákra. Ennek egyik kiemelkedő példája az özönvíz, amellyel Isten elárasztotta a földet Noé idejében. És ami azt illeti az özönvíz sokkal elfogadhatóbb magyarázatot nyújt a kövületek létezésére is. A kövületek keletkezésére vonatkozóan természetesen egy másik elképzelés is létezik, mely szerint azok évezredek alatt nagyon hosszú geológiai korszakok alatt jöttek létre.

Az uniformitarianizmus többek között azért sem támasztható alá, mert napjainkban már nem figyelhetjük meg azt, hogy kövületek képződjenek, például a tenger fenekén. Ezek létrejöttéhez a múltban valamiféle hatalmas méretű kataklizmikus változásra volt szükség a természetben, amikor hatalmas nyomás alatt egyszerre több réteg rakódott le a tenger fenekére, és ott megkövesedett. De napjainkban ezt nem látjuk. Az özönvíz tehát magyarázatot nyújt a fennmaradt kövületekre.

5: „Mert rejtve marad előttük, szándékosan meg is feledkeznek róla, hogy egek régóta voltak, és föld is, amely vízből és víz által állt elő az Isten szavára.”

6: „Ez által az isteni szó által az akkori világ özönvízzel elárasztva elpusztult”

Vagyis Isten igenis kiöntötte az Ő ítéletét, nem ült ölbe tett kézzel, beleavatkozott a dolgok menetébe. Tehát Isten nemcsak egy kezdő lökést adott a teremtésnek és utána passzívan figyelte, hogy az evolúció nyomán hogy alakulnak ki egymás után az egyes élőlények, hanem Ő aktívan részt vett a teremtésben, és most sem ül ölbe tett kézzel.

7: „a mostani egek és a föld pedig ugyanezen szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára.”

Isten tehát újra kiönti majd ítéletét a földre, nem egy világméretű özönvíz formájában, hanem tűz segítségével.

8: „Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szerettem, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap.”

Vagyis mi az idő dimenziójában élünk, Isten azonban az időn kívül áll.

Hóseás 6:1: „Jöjjetek térjünk meg az Úrhoz, mert Ő megsebez, de meg is gyógyít, megver, de be is kötöz bennünket. Két nap múltán életre kelt.”

És mindez Izraelről szól. Az utolsó időkben mondják ezt azok, akikről Pál azt írja a Róma 9:27-ben, hogy: „A maradék üdvözülni fog.” Két nap múltán életre kelt, harmadnapra föltámaszt bennünket és élünk majd előtte.”

Érdekes tehát, amit itt Péter ír. Hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, annyi, mint egy nap. Különösképpen azért, mert kb. 2000 éve

szűnt meg Izrael nemzetként létezni. De két nap múltán életre kelt, és valóban most 2000 évvel később életre keltette Isten az ő népét. Harmadnapra föltámaszt bennünket. Eljön majd az az ezeréves királyság, amikor Izrael válik újra a világ központjává. Isten ugyanis onnan fog majd uralkodni.

2Péter 3:9: „Nem késlekedik az Úr az ígérettel, (Jézus Krisztus második eljövételének ígéretével) amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.”

Isten türelme az egyetlen oka annak, hogy az Úr még nem ragadta el az Ő egyházát és nem kezdte kiönteni az Ő ítéletét erre a földre. Mindenkinek lehetőséget biztosít arra, hogy megtérjen, hogy rendezze a kapcsolatát Istennel, hiszen nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen. Az 1 Mózes 6:3-ban azt mondja az Úr: *„Ne maradjon lelkem örökké az emberben”*

Vagyis a türelmi időszak, amelyet most is élünk, egyszer letelik majd és akkor annak, aki nem Isten mellett döntött, szembesülnie kell majd Isten ítéletével és haragjával, amely majd kiöntetik a földre.

A 2Péter 3:3-ban ezt olvashatjuk: *„Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek”*

4: *„és ezt kérdezgetik: „Hol van az ő eljövételének ígérete?”*

Én is ezen nőttem fel. A nagymamám állandóan ezt kérdezgette, és csúfolódott ezen. Sokan teszik ezt, az Úr azonban nem késlekedik az ígérettel: Jézus Krisztus igenis visszatér majd, igenis elragadja az Ő egyházát. Egyelőre azonban ez még nem történt meg, mert az Úr türelmes, és nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem, hogy mindenki megtérjen.

10: *„De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnek.*

11: *„Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek”*

12: *„akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövését, amikor majd az egek lángolva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak!”*

13: *„De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyben igazság lakik.”*

A jelenlegi világ tehát megsemmisül majd, de mi már az új eget és az új földet várjuk.

14: *„Ezért tehát, szeretteim, minthogy ezeket várjátok, igyekezzetek, hogy ő tisztának és feddhetetlennek találjon bennetek békességben.”*

15: *„A mi Urunk hosszú tűrését pedig üdvösnek tartsátok”*

Vagyis vegyétek észre, hogy azért türelmes az Úr, mert valóban szeretné, ha mindenki eljutna a megtérésre.

„ahogyan szeretett testvérünk, Pál is megírta nektek - a neki adott bölcsesség szerint”

16: *„szinte minden levélben, amikor ezekről szól. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amelyeket a tanulatlanok és az állhatatlanok kiforgatnak, mint más írásokat is a maguk vesztére.”*

Sajnos mindig akadnak olyanok, akik kiforgatják az igét és úgy alakítják, hogy az nekik jó legyen. De aki ezt teszi az igével, saját vesztét okozza.

17: *„Ti tehát szeretteim, mivel előre tudjátok ezt, vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygései el ne sodorjanak, és saját biztos meggyőződésüket el ne veszítsétek.”*

18: *„Inkább növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében.”*

És ezzel visszakanyarodtunk az első fejezethez, ahol Péter szintén Jézus Krisztus ismeretét hangsúlyozza ki.

„Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban!”